

sager om naturgenopretning m.v. i modsætning til traditionelle status-quo fredninger går ud på at ændre den hidtidige tilstand eller tilvejebringe en helt ny tilstand.

I sådanne tilfælde vil det efter de hidtidige regler være nødvendigt, at der sideløbende med fredningssagen behandles sager af de myndigheder, som er tillagt kompetence efter anden relevant lovgivning, og efter de procedureregler, som er foreskrevet efter de pågældende love. Ved behandling af sådanne sager er der derfor behov for at tilvejebringe en enklere fremgangsmåde, der tjener til at undgå en besværlig og tidrovende dobbeltadministration, men som samtidig sikrer, at de interesser, som skal varetages i medfør af anden lovgivning, bliver tilgodeset gennem fredningssagens behandling. For at imødekomme disse hensyn indeholder *stk. 6* hjemmel til i en fredning at beslutte, at fredningen samtidig gælder som tilladelse eller godkendelse efter reglerne i denne lov eller efter regler i anden lovgivning.

Gennemførelse af denne »bonusordning« nødvendiggør, at der er en hjemmel i de pågældende love til fravigelse fra den sædvanlige kompetence og procedure, og ordningen vil alene muliggøre, at en fredning indeholder en helt konkret beskrevet tilladelse eller dispensation, derimod ikke en bredt formuleret fravigelse fra lovgivningen. Sådanne hjemler er indsat i *stk. 5* og ved konsekvensændringer i skovloven, planlægningsloven og vandløbsloven, jf. §§ 94, 99 og 100.

Hvis der er tale om en traditionel status-quo fredning, vil det normalt ikke være relevant at benytte denne ordning, og ved visse andre fredninger kan det være uhensigtsmæssigt at afslutte behandlingen efter anden lovgivning før gennemførelsen af fredningen. Det bør imidlertid i de sidstnævnte tilfælde oplyses i fredningen, hvis dens gennemførelse vil være afhængig af tilladelser i henhold til anden lovgivning, men der er ikke i lovforslaget optaget noget krav derom.

Til § 39

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 19.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 19, stk. 3, om godtgørelse ved tab i anledning af fredninger, der ikke gennemføres. Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor en fredningssag griber ind i en i øvrigt lovlig anvendelse, der er i gang, og hvor fredningen ikke gennemføres, hvorfor der ikke bliver tale om en erstatning efter *stk. 1*. Hvis fredningen bliver gennemført, vil et tab af den pågældende karakter indgå i erstatningsfastsættelsen efter *stk. 1*. Gældende praksis på dette område forudsættes opretholdt.

Til § 40

Stk. 1 svarer til naturfredningslovens § 17, stk. 5. Fredningsnævnene har således efter forslaget ikke mulighed for at foretage en afvisning af et fredningsforslag umiddelbart efter modtagelsen. Fredningsnævnene skal derfor gennemføre den almindelige offentlighedsprocedure, før der kan træffes en eventuel beslutning om, at fredning af det pågældende område ikke bør ske. Dette har sammenhæng med, at det efter gældende kontradiktionsprincipper ikke synes rimeligt, at fredningsnævnet kan afvise en sag, uden at de involverede forinden har haft lejlighed til at udtale sig om fredningsforslaget.

Stk. 2 svarer i princippet til den gældende lovs § 20. Nærmere regler om nævnets bekendtgørelse i fredningssager kan fastsættes i forretningsordenen for fredningsnævn, jf. § 35, stk. 8.

Stk. 3 svarer til gældende lovs § 21.

Til § 41

Stk. 1 svarer til gældende lovs § 22.

Stk. 2 indeholder en regel om, at retsvirkningen af det offentliggjorte forslag til fredning fortsat gælder, indtil der er truffet endelig afgørelse i fredningssagen i de tilfælde, hvor fredningsnævnets afgørelse går ud på enten at afvise at gennemføre fredningen eller på at indskrænke denne. Herved sikres, at der ikke, medens klagefristen løber eller under behandlingen af en klagesag, sker uoprettelige indgreb i strid med den foreslåede fredning.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 25.

Til §§ 43 og 44

Bortset fra at klagemyndigheden ikke som i den gældende lov er Overfredningsnævnet, men Naturklagenævnet, svarer bestemmelserne indholdsmæssigt til gældende lovs §§ 26-29. Der er dog foretaget en forenkling af beskrivelsen af ankemyndighedens sagsbehandling m.v.

Formuleringen af § 44, *stk. 3*, om, at klagenævnet kan udskyde afgørelsen af et erstatningsspørgsmål til Taksationskommissionen, indebærer således også alene en sproglig forenkling, men ikke en realitetsændring.

Nærmere regler om bekendtgørelse og underretning kan fastsættes i forretningsordenen for Naturklagenævnet, jf. § 83.